

תקות מנחם

גיליון מס'
171

י"ל לקראת ש"פ נצבים-וילך כ"ג אלול
הי תהי שנת סגולות טובה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר הפלאה - ג'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה יום ה' פרשת נצבים-וילך כ"א אלול הי' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל
המשך סיום הלכות נדרים (ח"ב) והתחלת הלכות נזירות וסיום הלכות נזירות והתחלת הלכות ערכין
וחרמין ביום א' פרשת האזינו (א') כ"ד אלול

האמרת – פאר להקב"ה!

ג. ובי עניינים אלה מרומזים גם בפרשת תבוא וכן בפרשת נצבים
וילך;
בפרשת תבוא (שבשבת סיימו את הלכות שבועות שגם הם ענין
של הפלאה, ומצד "מתכיפין התחלה להשלמה"³ התחילו מיד את
הלכות נדרים), נאמר "את הוי' האמרת היום וגו': והוי' האמירך
וגו"⁴. ואומר רש"י על "האמרת" "והאמירך" ב' פירושים: (א)
לשון הפרשה. (ב) לשון פאר ושבת ותפארת, שהם דומים לשני
העניינים שבהפלאה; הפרשה ופלא, כי פאר גם קשור לכתר
שלמעלה מסדר ההשתלשלות. [ולהעיר שפאר ושבת נעשה ע"י
הדבור והאמירה, שמרומז במלה "האמרת" כמו הפלאה שהו"ע
הדיבור].

[וכפי שכתבנו שבפרשת תבוא מדובר כו"כ פעמים על גודל ענין
האמירה והדיבור; מקרא ביכורים, וידוי מעשרות, עניית הלווים
קול רם הברכות והקללות כלפי הר גריזים והר עיבל, ועוד].
וגם בתחילת הפרשה בקשר להפרשת ביכורים אומר רש"י
(מהספרי והמשנה בביכורים⁵): "אדם יורד לתוך שדהו ורואה

נדר - נזר

א. בהמשך למה שכתבנו בגליונות הקודמים שיש ב"הפלאה" –
"איש כי יפליא נדר"¹, שני פירושים; (א) לשון הפרשה. (ב) לשון
פלא; שע"י השבועות והנדרים ממשך מבחינת ה"פלא" – ספירת
הכתר (שע"י השבועות והנדרים מקבלים כח (שלמעלה מטעם
ודעת) לקיימם בכל מצב וקשיים שיהיו), ומוצאים שענין הכתר
מרומז במלה נדר כמו שכתבנו מ"ש באוה"ת², שענין ה"נדר" הוא
"ני-זר – גילוי שער החמישים בבחי' דירה, וזהו כי יפליא לנדר;
שממשך מבחי' פלא כו' וזהו נדר נ' זר; נ' היינו נ' שערי בינה,
בחינה זו יהיה דירה שלו".

יש להוסיף ששתי משמעויות אלה מרומזות במלה נדר; כי
בפשטות נדר פירושו הדרה והפרשת האדם מעניני היתר
גשמיים מסוימים, שהאדם מקבל ע"ע להדיר ולהפריש את עצמו
מעניינים אלה.

כי נדר גם מלשון "נזר"; כי הד' והז' מתחלפים באותיות
הלשון והשיניים [כי המלה "לשון" מורה שהיא נוקשת על השן,
שההבדל בין האותיות שממוצא הלשון ד' ט' ל' נ' ת', והאותיות
שממוצא השיניים ז' ס' ש' צ', הוא באיזה אופן הלשון מכה על
השן. וגם המלה "שן" מורכבת מהאות ש"ן שהיא ממוצא
השיניים, והאות נ' שממוצא הלשון, כי ע"י פעולת שניהם יוצאות
שתי אותיות אלו], (וד' וז' מתחלפות כמו שרואים שזהב בלה"ק,
אומרים דהבא בארמית ובלשון התרגום, וכן זך, בארמית –
דכיא). וכמו נזיר שמזיר את עצמו מכמה עניינים ותאוות גשמיים.
וגם כנ"ל דברי הצ"צ שבאותיות נדר – מרומז המשכת הנ'
וספירת הכתר.

לזכות

החתן הרה"ח חיים יצחק בער והכלה חיה מושקא שיחיו
ליום חתונתם בשעה טובה ומוצלחת
יום ג' שיהוהכל בו כי טוב י"ט אלול הי' תהא שנת סגולות טובה
שיבנו בנין עדי עד על יסודי התורה והחסידיות מתוך בריאות
אושר ושמחה תמיד כל הימים
ושיוכו לקבלת פני משיח צדקנו מיי"ד ממי"ש, נאו!
נדפס ע"י הורי החתן
דוד שלום הלוי וזוגתו שיחיו פי"פ
והורי הכלה אהרן מרדכי הכהן וזוגתו שיחיו כ"ץ

³ נוסח מ"רשות לחתן בראשית" דש"ת.

⁴ כז, יז – יח.

⁵ פי"ג מ"א.

¹ בחוקותי כז, ב. נשא ו, ב.

² בראשית תיד. 1704. 1706.

תומכי תמימים - הפלאה ופלא!

ו. בהמשך למדובר בגליון הקודם שהלכות אלו לומדים בסמיכות לייג אלול - יום החתונה של כ"ק אדמו"ר הקודם, ובסמיכות לט"ו אלול - יום הולדת - התייחסות ישיבת "תומכי תמימים" בליובאוויטש, שהיה ביום השלישי דהיישבע ברכות" של החתונה, בו מינה מייסד הישיבה, כ"ק אדמו"ר הרש"ב את בנו יחידו החתן למנהל פועל של הישיבה, שחייו ועניניו היו באופן של "הפלאה" כמ"ש שכתבנו בשבוע שעבר, וכן ציפיית הרביים שהנהגת תלמידי התמימים תהיה ב"הפלאה" באופן של "ונפלינו"; [וי"ל שלכן גם השמחה הקשורה עם הולדת התייחסות תומכי תמימים היא באופן של "הפלאה" - "חאדארם"!! וכדלקמן].

יוסף - פלא ונזיר

ז. והרי שמו של הרבי הקודם הוא "יוסף" ע"ש יוסף הראשון, שגם חייו היו באופן של פלא והפלאה והיה נזיר, כדלקמן; בלקוטי לוי יצחק¹¹ להרלווי"צ ני"ע אבי כ"ק אד"ש כותב ששנותיו של יוסף הצדיק היו 110 שנים, כמ"ש בסוף פרשת ויחיל¹²: "וימת יוסף בן מאה ועשר שנים", ועם הכולל ה"ה 111 - כמנין גמטריא "פלא"; כי כל שנותיו היו בבחי' פלא, בתחילה "בן זקונים" ליעקב, וקנאו בו אחיו, ונמכר לעבד והצליח בבית אדונו ובבית הסוהר, ויצא ונתמנה למשנה למלך, והציל את מצרים ואת כל העולם מרעבון, וגם את משפחתו וכו'. [כמו שכתבנו בגליון הקודם¹³ על שנותיו, חייו ופעולותיו של הרבי הקודם שהיו בבחינת פלא ונקרא גם יוסף].

ואצל יוסף הצדיק כותב הרלווי"צ זה היה בדוקא באופן של פ' ול' - ל' שנים עד שמלך כמ"ש בפרשת מקץ "ויוסף בן שלושים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים"¹⁴. ופ' שנים שמלך והיה משנה למלך.

וכן יוסף היה נזיר כמ"ש בפרשת ויחי בסיום ברכת יעקב ליוסף¹⁵ "תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו". וכן בברכת משה לשבט יוסף בפרשת וזאת הברכה גם נאמר¹⁶: "תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו".

וגם ב"נזיר אחיו" יש כמה פירושים; א. מלשון הפרשה. ב. מלשון נזירות. ג. מלשון נזר וכתר;

עה"פ בפרשת ויחי "נזיר אחיו" מפרש רש"י התרגום: "פרישא דאחוחי" (שזהו ל' התרגום אונקלוס, שנבדל מאחיו). כמו וינזרו מקדשי בני ישראל¹⁷, 'נזורו אחור'¹⁸. אבל כאן לא אומר רש"י במה הובדל מאחיו (ויתכן גם למעליותא). אבל בפרשת וזאת הברכה על המילים "נזיר אחיו" אומר רש"י ש"הופרש מאחיו במכירתו". ז. א. שכאן מדובר על הפרשה שלא למעליותא. אבל הגמ' בשבת¹⁹ מפרשת שהיה נזיר ממש; וז"ל הגמ' "אמר

תאנה שביכרה בורך עליה גמי לסימן, ואומר הרי זו ביכורים", היינו שמודגשת כאן האמירה (וי"ל שהסיבה שכורך גמי דבר רך וגמיש ולא חוט קשה: א) בפשטות - מכיוון שהפרי עדיין על העץ ויתכן שעוד ישתנה ויגדל, לכן כורך דבר גמיש. ב. ההוראה לפועל, שיהודי יהיה גמיש ורך לזולת, כמו שאומרים חז"ל⁶: "לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז", ובפרט במצות ביכורים שמורה באופן בולט על אהבת ואחדות ישראל; שלא יכלו להביא ביכורים עד שכבשו וחילקו את כל ארץ ישראל; שאפילו אותם שכבר קיבלו חלקם בארץ אין טובתם ותודתם שלמה עד שיקבל האחרון שבישראל חלקו!]].

וילך - מחיל אל חיל!

ג. וכן יש לומר שבפרשת נצבים - וילך גם מרומזים ב' ענינים אלו; לפי דברי אד"ש מה"מ שבשם הפרשה מרומז ומקופלים כל התוכן וההוראה מהפרשה בעבודת ה';

"נצבים" - מורה על עבודת ה' באופן ובסדר הרגיל, ובאופן של יציבות, קבע (ובשמירה קפדנית על ההלכות והדינים) וקביעות בלתי משתנית בכל המצבים.

"וילך" - מורה על ההתקדמות וההליכה מ"חיל אל חיל"⁷, (בתוספת הידורים וחיות) בעבודת ה' עד לדרגות שהם למעלה מטעם ודעת ולמעלה מהעולם וסדר ההשתלשלות שזה קשור עם ספירת הכתר (כי הרי הליכה אמיתית היא הליכה שלא בערך).

* * *

נזירות - נזר וכתר

ד. וגם בנזירות אנו מוצאים כנ"ל שני פירושים: א. לשון הפרשה שאדם מפריש עצמו ופורש מתאוות כמו היין וכו', היינו שמתנזר מהם כמו שאומר רש"י עה"פ "איש או אשה כי יפליא לנזר נזר להזיר לה"⁸ "כי יפליא, יפריש. למה נסמכה וכו"⁹ לומר לך שכל הרואה סוטה מקלקולה יזיר עצמו מן היין, שהוא מביא לידי ניאוף: "נזר נזיר". אין נזירה בכל מקום אלא פרישה, אף כאן שפירש מן היין: להזיר לה', להבדיל עצמו מן היין לשם שמים". ז. א. נזירה בפשטות משמעותה פרישה.

אבל אח"כ אומר הפסוק¹⁰ עוד משמעות נזיר, כשמדבר על האיסור מלהטמא למתים מסביר הפסוק "כי נזר אלוקיו עליו" היינו שנזיר גם מפורש מלשון "נזר" ו"כתר". כמ"ש התרגום אונקלוס "ארי כליללא דאילהה על רישי"; שוב רואים את שני הפירושים: א. מלשון פרישה בדרגה נמוכה, ומלשון נזר וכתר בדרגה עליונה שלמעלה מהראש והטעם.

ה. ואולי אפ"ל כמו שכותב בצ"צ באוה"ת שנזר מרמז על - נ' דר; "גילוי שער הנ' (הכתר) בבחי' דירה". אולי עד"ז נאמר נזר - הוא נ' זר, שדרגת הנ' הוא בבחי' זר וכתר.

¹¹ וראה גם לקוטי לוי יצחק על זח"א ע' קלד-ה.

¹² ג. כו. ?? ריש פי וישב.

¹³ גליון 170 ס"ז.

¹⁴ מא, מו.

¹⁵ מט, כו.

¹⁶ לג, טז.

¹⁷ אמור כב, ב.

¹⁸ ישעיה א, ד.

¹⁹ קלט, א.

⁶ תענית כ, א.

⁷ תהלים פד, ח.

⁸ נשא ו, ב. [ולחעיר ש"נשא" אפ"ל ר"ת: נזיר שוטה אהרן או אהבה או אמור - שפרשת ברכת כהנים כתובה מיד אח"ז בפסוקים כב-כו. שנאמרה למשה שיאמר לאהרן ולבניו ובהקדמת המלה "אמור להם" והיא נאמרת על ידיהם "באהבה".

⁹ מסוטה ב, א.

¹⁰ פסוקים ו-ח.

ג. נזירות - הפרשה, ו"נזר אלקיו" - כתר.

ד. נזר - נ' זר.

ה. יום הולדת התייסדות ישיבת תומכי תמימים - ההפלאה ופלא, והשמחה חאדראם!

ו. הרבי הריי"צ החתן - הפלאה ופלא, וכן יוסף הצדיק - שנותיו כמנין פלא וחיייו באופן פלא, והיה נזיר ומלך.

ז. התייסדות תומכי תמימים - בשנת נז"ר - רנ"ז.

* * *

בעז"ה יום ד' פרשת האזינו (א') כ"ז אלול ה' תהא שנת

סגולות טובה - שנת הקהל

סיום הלכות ערכין וחרמין וכל ספר השישי "הפלאה",

והתחלת ספר השביעי - ספר זרעים - הלכות כלאים

חרמין לשמים!

א. כפי שכתבנו בסיומים הקודמים שבספר הפלאה, שיש ב"הפלאה" שני פירושים: גם פרישה וגם פלא וקשור בהלכות הקודמות (שבועות נדרים ונזירות) שענינם ההמשכה למעלה מסדר ההשתלשלות בסדר ההשתלשלות. וקשור גם עם משמעות הפרשיות נצבים וילך, עד"ז אפ"ל גם במשמעות ההלכות ערכין וחרמין;

"ערכין" - הערך והשווי של האדם; שזהו בסדר ההשתלשלות. ו"חרמין" - ענינם החרמין לשמים שנעשים הקדש לשמים - למעלה מסדר ההשתלשלות.

ערך נ' חרם נ'

ב. גם במילים אלו יש רמז לספירת הכתר (כמו שכתבנו את דברי האוה"ת שנדר הוא נ' - דר, (ואפ"ל גם שנדר הוא נ' - זר); אפ"ל ש"ערכין" משמעותו ערך - נ' - דרגת הנ' - ספירת הכתר וכן "חרמין" - חרם - נ'.

בשמים והארץ - מעלה ומטה

ג. אפ"ל שהנ"ל מרמז גם בפרשת ובפסוק "האזינו"²²; "האזינו השמים" - למעלה מסדר ההשתלשלות. "ותשמע הארץ" - בסדר ההשתלשלות.

בחודש אלול מרבים בצדקה

ד. בסיום הלכות חרמין מדובר ע"ד הקדש ופיזור בממון לצדקה ומתאים לסוף חודש אלול, בימים הסמוכים לר"ה, שזהו הזמן שמרבים ונודרים להקדש ולצדקה.

מספר הספרים - כמספר החדשים

ה. רואים דבר מעניין ונפלא; את ספר "קדושה" - ספר החמישי התחילו בחודש מנחם אב - החודש החמישי. את ספר "הפלאה" - ספר השישי - התחילו ולמדו בחודש אלול - חודש השישי. את ספר "זרעים" - ספר השביעי - לומדים את רובו ככולו

רבי מלאי משום ר' יצחק מגדלאה מיום שפירש יוסף מאחיו לא טעם טעם יין, דכתיב ו'לקדקד נזיר אחיו' [ר' יוסי ור' חנינא אמרי אף הם לא טעמו טעם יין, דכתיב וישכרו עמו²⁰ מכלל דעד האדנא לא (הוה שיכרות), ואידך שכרות הוא דלא הוה שתיה מיהא הוא]. [ויש מפרשים שהגם שגם הם לא שתו יין אבל זה לא היה בגדר נזירות אלא שקבלו על עצמם לא לשתות יין ולכן נאמר "נזיר אחיו" שהיה שונה מאחיו שהוא היה גם נזיר]. ומבאר המהרש"א בחדא"ג שם בפירוש השני (כי בפירוש ראשון אומר שיתכן שהיה רק נזיר מיין ולא נזירות שלימה שגם אסור בתגלחת) שהיה נזיר ממש. והסיבה שיוסף גילח את שערותיו לפני בואו אל פרעה מפני אימת וכבוד המלכות. ומה ששתה יין עם האחים, כי כבר הותר נדרו, כי פגש כבר והכיר את האחים. ומה שהאחים שתו יין אף שלא ידעו שהוא יוסף כנאמר²¹ "והם לא הכירוהו", מפני אימת וכבוד המלכות שלא יכלו לסרב ליוסף. [ויש אומרים שהפחד שלהם היה שאם יסרבו לשתות זה יחזק את הטענה של יוסף שהם מרגלים, כי מרגל נזהר מלשתות כדי שלא יתבטא בצורה מיותרת ויסגיר את עצמו, ולכן זה היה בבחינת פקוח נפש].

יוסף "נזיר אחיו" - מופרש ומלך

ח. וגם בענין הנזירות של יוסף, כמו בנזירות כפשוטה כתבנו שיש שני פירושים: א. לשון פרישה. ב. לשון נזר. כך גם אצל יוסף יש את ב' הפירושים: א. כנ"ל שהיה נזיר ומופרש מן היין. ב. כפירוש ראשונים אחרים (ה"אבן - עזרא" הרשב"ם וה"ספורנו") ש"נזיר אחיו" אצל יוסף, מ'ל' נזר וכתר מלכות - ששלט והיה מלך על אחיו, וה"ספורנו" אומר גם שנזיר אחיו פירושו ש"התנהג עם כולם בחסידות".

ובתרגומים יוד"ע וירושלמי גם מפרשים שנזיר עניינו גדולה ושלטון וז"ל: "דהוה רב ושליט בארעא דמצרים וכו'".

תומכי תמימים - בשנת נז"ר!

ט. והעירני הרה"ת יקותיאל ליפא שיחי פלדמן שנמצאים בימים אלה ב"שבעת ימי המשתה" של הולדת והתייסדות ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש, שהיא נוסדה בשנת רנ"ז - נזר! וגם בענין זה יש שתי משמעויות כי הרי כנ"ל תובעים מתלמידי ישיבת תומכי תמימים שיהיו באופן של "ונפלינו" קודם כל באופן של פרישה מלהיטות לתאוות עוה"ז (תאוות היתר). וכן שהנהגתם תהיה באופן של "הפלאה" - "פלא" וכמו כתר - למעלה מההנהגה הרגילה של יהודים חרדים ותלמידי ישיבות אחרות.

"תקות" חוט השני

סיומן הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ותאריך. א. נזר - ל' הפרשה, ונ' דר - כתר וכן בפרשת תבוא האמרת - ל' הפרשה, ותפארת ופאר. ב. נצבים - קביעות בסדר השתל', וילך - הליכה למעלה מהעולם וסדר השתלשלות - כתר.

²⁰ מקץ מג, לד.
²¹ ויגש מב, ח.

ברוב חודש תשרי - חודש השביעי.

ואת ספר עבודה - ספר השמיני - לומדם את רובו ככולו ברוב חודש חשוון - חודש השמיני, וכפי שיתבאר בעז"ה בגליונות הבאים הקשר של הספרים לחדשים אלה.

"תקוות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. ערכין - שווי האדם, חרמין - לשמים, ע"ד נצבים - וילך.
- ב. האזינו השמים ותשמע הארץ - מעלה ומטה - כמו חרמין וערכין.
- ג. ערך - נ', חרם - נ' - ספירת הכתר.
- ד. בחודש אלול סמוך לר"ה מרבים בצדקה.
- ה. מספר הספרים כמספר החדשים.

השלמה להלכות שבועות

העירני תמים א';

בפרק האחרון של הלכות שבועות שמסיימים בשבת פרשת **תבוא**, מביא הרמב"ם הלכה עיקרית וחמורה שלמדים מפסוק בפרשת תבוא;

בפרק האחרון של הלכות שבועות מדובר על איסור שבועות שקר ושבועה לבטלה, ובהלכה שלפני הסיום מדבר בכלל ע"ד חומר הזכרת שם שמים לבטלה.

וכך כותב בפרק י"ב הי"א:

"ולא שבועה לשוא בלבד היא שאסורה, אפילו להזכיר שם מן השמות המיוחדין לבטלה - אסור ואע"פ שלא נשבע, שהרי הכתוב מצוה ואומר: **"ליראה את השם הנכבד והנורא** [שזהו פסוק מפרשת **תבוא**], ובכלל יראתו שלא יזכירו לבטלה. לפיכך אם טעה הלשון והוציא שם לבטלה ימהר מיד וישבח ויפאר ויהדר לו, כדי שלא ייזכר לבטלה. כיצד - אמר ה' - אומר ברוך הוא לעולם ועד. או גדול הוא ומהולל מאד וכיוצא בזה, כדי שלא יהא לבטלה.

טמטום המח!

בקשר לט"ז אלול יום הולדת - התייסדות ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש ובימים אלו לומדים הלכות נדרים ונזירות שעניינם פרישות בענייני תאוות היתר, וגם החינוך של ישיבת תומכי תמימים להמנע ולעצור מהלהיטת אחר תאוות היתר [שזה תובעים הרביים, וכל המשפיעים ב"תומכי תמימים"] וכפתגם שאומרים אצל חסידים: "מה שאסור, אסור אסור, עד שתצא נפשו! און וואס מען מעג, דארף מען נישט! (= ומה שמותר - לא צריך!).

ובענין זה אמר הרבה פעמים המשפיע דישיבת תומכי תמימים דכפר חב"ד הרה"ת שלמה חיים ז"ל קסלמן; "מי שאומר (בתאוות גשמיות): "אני רוצה!" - הרי"ז טמטום הלב, ומי שאומר: "אני צריך!" - הרי"ז טמטום המח! שגרוע פי כמה וכמה מטמטום הלב.

[ואולי אפשר להוסיף, שמי שאומר אני מוכרח! הרי"ז עיוות המח! שגרוע הרבה יותר!]

שמחת "חאדארם"!

בקשר למה שהורה אד"ש שבט"ז אלול - הולדת והתייסדות ישיבת תומכי תמימים - יהי "חאדארם" [= שמחה של "שטרעם" באופן של "מהפכה"!

ונראה שהטעם שדווקא על שמחת התייסדות "תומכי תמימים" התבטא אד"ש מה"מ חאדארם!;

א. תומכי תמימים עשתה מהפכה בכל העולם כולו!; כפי דברי אד"ש שבדורנו רובם ככולם של חסידי חב"ד הם תלמידי תו"ת (וגם הבנות לומדות במוסדות של הרביים, שהן תמימות), או מושפעים שהתקרבו ע"י התמימים, וההשפעה היא להתמסרות וביטול מוחלט לה' ולא ידישקייט.

ב. החינוך של תו"ת הוא לתמימות וביטול ומסירות נפש שלמעלה מטעם ודעת, ולכן השמחה למעלה ממדידה והגבלה.

ג. החינוך הוא למלחמת בית דוד במסירות נפש שלמעלה מטו"ד להבאת המשיח והגאולה, וענין המשיח הוא באופן של פרץ: "עלה הפורץ לפניהם", ולכן השמחה זו בדווקא באופן של "שמחה פורצת גדר"!

ד. אפ"ל בפירוש הרמז שבמילה חאדארם! מלבד מה שכתבנו ופרסמנו במודעות: חיילי דוד רוצים, רועשים, רוקדים, רואים משיח!;

י"ל "חאדארם" גם: "חודר משיח; היינו שעניינו משיח חודרים בו וחדורים אצלו במלואן.

אלפי תלמידים ל"תומכי תמימים" 1770!

סיפר לי הרה"ת דניאל שיחי' גאלדבערג.

לפני כ-35 שנה כינס החדב"נ וגיס אד"ש מנכ"ל ישיבת תות"ל את צוות הרמ"ם והעובדים (הרב גאלדבערג הי' אז מלמד בתות"ל אשען פארקוויי), והרש"ג אמר להם שהרבי אמר לו שלא מרוצה משיבת תות"ל המרכזית - 770. והרש"ג שאל את אד"ש: ממה אינו מרוצה? ואד"ש ענה לו: "ממספר התלמידים". ושאל את אד"ש, כמה תלמידים הי' רוצה, ובאיזה מספר יהי' מרוצה? ואד"ש ענה לו, שרוצה שיהיה כאן מספר התלמידים, כמספר התלמידים בישיבת רבינו יצחק אלחנן! (ישיבה אוניברסיטי) [ושם בקמפוס יש אלפי תלמידים! ורק כך יהיה הרבי מרוצה].

לזכות

הבת חיה נועה שתחי'

נולדה בש"ק פרשת **תבוא** ט"ז אלול

היי' תהא שנת סגולות טובה

שיגדלוה הוריה לתורה ולחופה ולמעשים טובים

וירוו הוריה וזקניה ממנה ומכל שאר יוצאי חלציהם נחת יהודי

חסידותי מתוך בריאות והרחבה אושר ושמחה תמיד כל הימים!

ויזכו לקבלת פני משיח צדקנו מיי"ד ממי"ש, נאו!

נדפס ע"י הוריה

חן יוסף צבי וזוגתו דבורה ליזה שיחיו

בוכריס ברך

וזקניה עופר משה וזוגתו אסתר שיחיו ניר

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!